

Priznanje duga u pisanom obliku valjano je ako ga je potpisala osoba koja je ovlaštena zastupnik dužnika, a to po zaposlenju nije šef računovodstva po odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Revt-54/2005-2 od 11.03.2009.

U konkretnom su slučaju sudovi pravilno primijenili materijalno pravo - odredbu članka 387. i članka 374. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima (Nar. nov., br. 53/91, 7/91, 3/94, 7/96, 112/99 i 88/01 - u nastavku teksta: ZOO) - kad su ocijenili da tuženik nije priznao dug i da zastarijevanje nije prekinuto (arg. a contrario iz čl. 387. ZOO-a), te da je prema odredbi članka 374. stavak 1. ZOO-a potraživanje zastarjelo, budući da je zastarni rok koji je ponovno počeo teći 31. listopada 1992. godine, istekao 31. listopada 1995. godine, a tužba je podnesena 12. siječnja 1998. godine. »Spor o zastari potraživanja« svodi se na pitanje je li zastarijevanje prekinuto priznanjem duga učinjenim time što je šefica računovodstva tuženika potvrdila (potpisala i pečatom tuženika ovjerila) »Otvorene stavke dobavljača« od 13. siječnja 1995. godine i 9. studenoga 1995. godine. Na temelju tako utvrđenog činjeničnog stanja, sudovi su zaključili da navedene isprave, kao potvrde salda dugovanja, nemaju značenje priznanja duga, jer ih nije potpisao direktor koji je prema zakonu ovlašten za postupanje tuženika, nego šefica računovodstva tuženika, koja »nije ovlaštena za davanje takvih izjava«, koje dovode do prekida zastarijevanja. Prema odredbi članka 387. stavak 1. ZOO-a zastarijevanje se prekida kad dužnik prizna dug, a priznanje duga može se učiniti ne samo izjavom vjerovniku, nego i na posredan način, kao što je davanje otplate, plaćanje kamata i davanje osiguranja. Priznanje duga koji se daje u pisanom obliku pravno je relevantno ako je isprava, u kojoj je to priznanje dano, potpisana od osobe koja takva očitovanja za tuženika može dati, a to je samo njegov ovlaštena zastupnik - osoba koja je u registru trgovačkog suda upisana kao osoba ovlaštena za zastupanje tuženika. Kako u konkretnom slučaju »Otvorene stavke dobavljača« nije potpisao direktor tuženika, tako ta isprava nema značenje priznanja duga.